

वज्रपाउक n. *Cactus Opuntia* DRAYJAR. in NIGH. PR.

वज्रदत्त m. N. pr. eines Sohnes des Bhagadatta MBH. 14, 2176.

HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 82. श्री० N. pr. eines buddhistischen Autors BURN. Intr. 542.

वज्रदत्त 1) adj. Zähne von der Härte des Diamanten habend. — 2) m.

a) Eber. — b) Ratte ÇABDAM. im ÇKDR.

वज्रदशन 1) adj. Zähne von der Härte des Diamanten habend. — 2) m. Ratte H. 1300.

वज्रदुत्तनेत्र m. N. pr. eines Fürsten der Jaksha VJUTP. 88.

वज्रदेश m. N. pr. einer Oertlichkeit Verz. d. Oxf. H. 352, b, 16.

वज्रदु m. Bez. verschiedener Arten von *Euphorbia* AK. 2, 1, 8, 24.

वज्रदुम m. desgl. ÇABDAR. im ÇKDR.

वज्रदुमकेसरध्वज m. N. pr. eines Fürsten der Gandharva VJUTP. 88.

वज्रधर 1) adj. den Donnerkeil tragend; m. Bein. Indra's UśÉVAL.

zu URĀDIS. 2, 22. HALĀJ. 1, 52. MBH. 1, 7812. 3, 1780. 11905. 6, 3664. 13, 548. R. 2, 23, 32. 3, 18, 41. 43, 41. 53, 60. 54, 27. RAGH. 18, 20. BĀĀG. P. 2, 7, 1. 6, 10, 18. 11, 9. 8, 11, 27. — 2) m. N. pr. eines buddhistischen Heiligen TRĪK. 1, 1, 21. WASSILJEV 7. 123. 179. 188. — 3) m. N. pr. eines Fürsten RĀĒA-TAR. 8, 540. 627.

वज्रधात्री f. N. pr. der Gattin Vairokāna's WILSON, Sel. Works II, 12. fehlerhaft für ०धात्रीश्री, wie VJUTP. 103 eine Tantra-Gottheit heisst. Nach SĀDHANAM. 83 ist लोकधात्रीश्री ein Bein. der MĀRIKĪ, der Gattin Vairokāna's.

वज्रनाख adj. Krallen von der Härte des Diamanten habend: नृसिंक्, नरसिंक् TAITT. ĀR. 10, 1, 6. NRS. TĀP. UP. in Ind. St. 9, 104. BĀĀG. P. 5, 18, 8. — Vgl. वज्रपाषा.

वज्रनगर n. Bez. der Stadt des Dānava Vāgrānābha HARIV. 8359. — Vgl. वज्रपुर.

वज्रनाभ 1) adj. eine diamantene Nabe habend: चक्र MBH. 1, 8196. 8, 3853. 10, 625. 16, 60. R. 4, 43, 33. — 2) m. N. pr. a) eines Wesens im Gefolge Skanda's MBH. 9, 2565. — b) eines Dānava HARIV. 199. 8353. fgg. 12933. — c) eines Fürsten SĀH. D. 183, 1. eines Sohnes des Uktha HARIV. 827. VP. 386. des Unnābha RAGH. 18, 20. des Sthala BĀĀG. P. 9, 12, 2.

वज्रनाभिय adj. zum Dānava Vāgrānābha in Beziehung stehend, von ihm handelnd HARIV. 152. fgg. in den Unterschriften.

वज्रनिर्घोष m. Donnerschlag HALĀJ. 1, 57.

वज्रनिष्कम्भ MBH. 5, 3595 fehlerhaft für वज्रविष्कम्भ.

वज्रनिष्पेष m. s. u. निष्पेष.

वज्रपञ्जर 1) Bez. gewisser Gebete an die Durgā Verz. d. Oxf. H. 71, b, 15. — 2) m. N. pr. eines Dānava KATHĀS. 46, 38. 47, 28.

वज्रपत्रिका f. *Asparagus racemosus* AUSH. 15.

वज्रपाणि 1) adj. den Donnerkeil in der Hand haltend; m. Bein. Indra's TRĪK. 1, 1, 57. SHĀPV. BR. 3, 3. MBH. 1, 5774. 3, 41942. 8, 1689. R. 1, 19, 4 (12 GOHR.). 2, 74, 16. 3, 29, 23. 6, 92, 41. 111, 32. RAGH. 2, 42. BĀĀG. P. 8, 11, 3. 9, 6, 19. — 2) adj. dessen Donnerkeil die Hand ist, von den Brahmanen: वज्रपाणिर्ब्राह्मणाः स्यात्तत्र वज्ररथं स्मृतम् । वैश्या वै दान-वज्राश्च कर्मवज्रा यवीयसः ॥ MBH. 1, 6487. — 3) m. Bez. einer Klasse

VI. Theil.

von Genien bei den Buddhisten LALIT. ed. Calc. 73, 13. SCHIEFNER, Lebensb. 244 (14). HIOUEN-TSANG 1, 134. 2, 114. acht an der Zahl 1, 319. ०धारणी 2, 114. — 4) m. N. pr. eines Dhjānibodhisattva BURN. Intr. 117. 338. 337. WILSON, Sel. Works II, 13. fg. 17. WASSILJEV 186. fgg. 191. 198.

वज्रपाणिल n. das Halten des Donnerkeils in der Hand: महेन्द्रस्य VARĀH. BRH. S. 58, 42.

वज्रपाणिन् = वज्रपाणि 1) HARIV. 1492. 9161.

1. वज्रपात m. das Niederfallen des Donnerkeils, ein niederfahrender Blitz: बाणान्वज्रपातसमस्वरान् R. 6, 92, 41. ०हतशीलशिला PRAB. 67, 10. ०सदशं वचः PANĒAT. 246, 17. वचनं ०दाह्याम् 66, 19. ०दुःसकृतरं वचनम् ed. orn. 59, 14. Am Ende eines adj. comp. f. स्त्रा Spr. 737.

2. वज्रपात adj. wie ein Donnerkeil niederfahrend: बाण R. 1, 28, 26.

वज्रपाषाण m. eine Art *Spath* DRAYJAR. in NIGH. PR.

वज्रपुर n. Bez. der Stadt des Dānava Vāgrānābha HARIV. 8356. — Vgl. वज्रनगर.

वज्रपुष्प n. 1) ein Diamant von Blume, eine kostbare Blume WILSON, Sel. Works II, 35. — 2) Sesambliithe AK. 2, 4, 2, 56.

वज्रपुष्पा f. *Anethum Sowa* ROXB. RĀĒAN. im ÇKDR.

वज्रप्रभ m. N. pr. eines Vidjādhara KATHĀS. 33, 113. 122. 44, 6.

वज्रप्रभाव m. N. pr. eines Fürsten der Karūsha HALL in der Einl. zu VĪSAVAD. 53.

वज्रप्रस्तारिणी f. N. einer Tantra-Gottheit: ०मन्त्राः Verz. d. Oxf. H. 93, b, 1. वज्रप्रस्ताविनीपूजापत्र (sic) 93, b, 48.

वज्रवाङ् 1) adj. den Donnerkeil in der Hand haltend, Indra: मन्वे सुगा ष्यञ्जकरं वज्रवाङ्: RV. 1, 165, 8. 2, 12, 12. fg. 4, 20, 1. Indra-Agni 1, 109, 7. Rudra 2, 33, 3. — 2) m. N. pr. eines Mannes Verz. d. Oxf. H. 74, b, 7. eines Fürsten von Orissa MACK. Coll. I, 24.

वज्रवीडक m. *Gulandina Bonduc* RĀĒAN. im ÇKDR.

वज्रभूमि f. N. pr. einer Oertlichkeit WILSON, Sel. Works I, 295.

वज्रभूमिरजस् n. ein best. Edelstein, = वैजात DHANV. in NIGH. PR.

वज्रभुक्ति N. einer Tantra-Gottheit VJUTP. 105.

वज्रभृत् adj. den Donnerkeil haltend, m. Bein. Indra's RV. 1, 100, 12. 6, 17, 2. MBH. 1, 1151. 7457. 4, 1177. 1615. 5, 5431. HARIV. 3953. R. 3, 9, 19. KATHĀS. 29, 13.

वज्रमणि m. Diamant Spr. 2920. 3323.

वज्रमण्डा f. Titel einer Dhāraṇī BURN. Intr. 343.

वज्रमय (von वज्र) adj. (f. ई) diamanten, hart —, unverwundlich wie der Diamant Spr. 3043. UTTARAN. 121, 10 (164, 6). KATHĀS. 11, 65. 43, 407.

वज्रमित्र m. N. pr. eines Fürsten VP. 471. BĀĀG. P. 12, 1, 16.

वज्रमुकुट m. N. pr. eines Sohnes des Pratāpamukūṭa KATHĀS. 75, 62. VER. in LA. (III) 4, 22.

वज्रमुष्टि 1) adj. den Donnerkeil in der Hand haltend, m. Bein. Indra's R. 6, 72, 29. — 2) m. N. pr. a) eines Rākshasa R. 6, 18, 14. 39, 7, 3, 35. — b) zweier Krieger KATHĀS. 10, 19. 109, 50. 55.

वज्रमूली f. *Glycine debilis* LIN. RĀĒAN. im ÇKDR.

वज्रयोगिनी f. N. pr. einer Gottheit WILSON, Sel. Works II, 21. Verz. d. Oxf. H. 149, a, 14.